

Baka és Lányi: a költő és a zongoraművész

A Baka István emlékévé utolsó állomásán, október 18-án a 70 éve Szekszárdon született költőre és zongoraművész barátjára, Lányi Péterre emlékezett a Vármegyeházi Esték közönsége. A bensőséges hangulatú hangversenyen szó és zene egymásra talált: a költő és a művésztanár kedvenc darabjai hangzottak el.

Lányi Péter és Baka István kapcsolata nem csupán egy egyszerű, a város utcáin fogak között kilehelt köszönésben merült ki. Kortársak voltak és barátok. A két, már nem e világban alkotó művész, a zongorista Lányi Péter és az író Baka István emlékére hangversenyt rendeztek október 18-án, a Vármegyeházán. Az estet Orbán György, a Baka István Alapítvány elnöke nyitotta meg, majd a szintén szekszárdi dr. Merő Béla színházi rendező vallott Lányi Péterről, Baka Istvánról és hármójuk különleges barátságáról.

„Ötvennyolc májusában, Anyák napján, a Garay János Általános Iskola udvarának

lépcsőjén egy gyámoltalan, viharkabátos kisfiú, törekeny édesanyja istápolásával elmondta saját ünnepi versét. A nevét megjegyeztem: Baka István” – emlékezett vissza. „A zenének (is) különös jelentősége volt életünkben. Különböző zeneműveket próbáltunk meg lefordítani a vizualitás nyelvére. Ebbe a folyamatba kapcsolódott szinte észrevétlenül Lányi Péter. Vékony, nyurga fiú volt. Szarkasztikus humora már akkoriban is megmutatkozott, de ez csak a kitinpáncélja volt, ami mögé érzelmeit rejtette. Egy alkalommal, miután hár-

man ültünk és álmodoztunk a templom lépcsőjén, Debussy „Lenhajú lány” című művével rukkolt elő” – mesélte dr. Merő Béla az emlékhangverseny közönségének.

Művészetben és egyebekben is rengeteg időt töltöttek együtt, ám a Garay gimnáziumot maguk mögött hagyva kapcsolatuk lazulni kezdett, de nem szűnt meg. Merő Béla főleg Baka Istvánnal találkozott sokszor.

„Drámái megírása előtt – gyakran írás közben – tanácsokat kért tőlem. „A korint hoszi menyasszony” valójában

nekem készült. Sajnos, életében nem volt lehetőségem színre állítani. Az 1993-as szegedi bemutatón – Sándor János rendezte – szomorúan konstatáltuk, hogy az alkotók nem találták meg a dráma kulcsát. Talán, mert nem ültek velünk a Béla király téri templom lépcsőjén... Végül 1998-ban, három évvel Pista halála után, Zalaegerszezen vihettem színre a darabot. Aztán Szekszárdon is eljátszottuk, s természetesen a „Lenhajú lány” dala fölcsendült az előadás során.”

A Vármegyeháza dísztermében a két művész legkedveltebb zeneszerzőitől hangzottak el művek Balogh Ádám előadásában. A fiatal tehetség Lányi kiváló barátjától, Némethy Attila zongoraművésztől tanult. Október 18-án este többek között Liszt Ferenc és Szergej Rahnanyinov műveit adta elő, míg Balog József szegedi származású előadóművész, aki közeli barátja volt Baka Istvánnak, átéléses szavalt a költő verseit.

Dr. Merő Béla visszaemlékezését elolvashatják Orbán György Töprengő című blogján: <https://orbangy.blog.hu/> SZV